ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2025/211
Karar Sayısı : 2026/146
Karar Tarihi : 25/6/2026

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURANLAR: 1. Alanya 3. Asliye Ceza Mahkemesi (E.2025/211)

2. İstanbul Anadolu 71. Asliye Ceza Mahkemesi (E.2026/141)

İTİRAZLARIN KONUSU: 31/3/2011 tarihli ve 6222 sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun'un 18. maddesinin (3) ve (8) numaralı fıkralarının Anayasa'nın 23. ve 38. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptallerine karar verilmesi talepleridir.

OLAY: Seyirden yasaklanma tedbirine uymama suçundan açılan davalarda itiraz konusu kuralların Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkemeler, iptalleri için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKÜMLERİ

Kanun'un itiraz konusu kuralların da yer aldığı 18. maddesi şöyledir:

"*Seyirden yasaklanma*

MADDE 18 – (1) Kişinin, bu Kanunda tanımlanan veya yollamada bulunulan ilgili kanunlardaki suçlardan dolayı mahkemece kurulan hükümde, hakkında güvenlik tedbiri olarak spor müsabakalarını seyirden yasaklanmasına karar verilir. Seyirden yasaklanma ibaresinden kişinin müsabakaları ve antrenmanları izlemek amacıyla müsabaka, antrenman ve seyir alanlarına girişinin yasaklanması anlaşılır. Hükmün kesinleşmesiyle infazına başlanan seyirden yasaklanma yaptırımının süresi cezanın infazı tamamlandıktan itibaren bir yıl geçmesiyle sona erer. Bu güvenlik tedbirine ceza verilmesine yer olmadığı kararı ile birlikte hükmedilmesi halinde, hükmün kesinleştiği tarihten itibaren bir yıl geçmesiyle bu güvenlik tedbirinin uygulanmasına son verilir. Güvenlik tedbiri olarak spor müsabakalarını seyirden yasaklama kararı 25/5/2005 tarihli ve 5352 sayılı Adli Sicil Kanunu hükümlerine göre kaydedilir. (Ek cümle:4/7/2019-7182/13 md.) Bu fıkradaki bir yıllık süreler, ikinci kez seyirden yasaklanma yaptırımına karar verildiğinde üç yıl; üçüncü kez seyirden yasaklanma yaptırımına karar verildiğinde ise beş yıl olarak uygulanır.

(2) Bu madde hükümleri, taraftar gruplarınca spor alanlarının dışında işlenen kasten yaralama, hakaret veya tehdit içeren tezahürat ve mala zarar verme suçları bakımından da uygulanır.

(3) Bu madde kapsamına giren suçlardan dolayı soruşturma başlatılması halinde şüpheli hakkında spor müsabakalarını seyirden yasaklama tedbiri derhal uygulamaya konulur. Soruşturma evresinde Cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde mahkeme tarafından bu tedbirin kaldırılmasına karar verilmediği takdirde bu yasağın uygulanmasına koruma tedbiri olarak devam edilir.

(4) Koruma tedbiri olarak uygulanan ve güvenlik tedbiri olarak hükmedilen spor müsabakalarını seyirden yasaklama tedbirine ilişkin bilgiler Emniyet Genel Müdürlüğü

bünyesinde tutulan bu amaca özgü elektronik bilgi bankasına derhal kaydedilir. Bu bilgi bankasına spor kulüplerinin ve federasyonların erişimi sağlanır. Yasaklanan kişilere ilişkin bilgiler, ilgili spor kulüplerine ve yurt dışında yapılacak müsabaka öncesinde müsabakanın yapılacağı ülkenin yetkili mercilerine bildirilir.

(5) Koruma tedbiri olarak uygulanan spor müsabakalarını seyirden yasaklanma tedbiri;

a) Cumhuriyet savcısı veya mahkeme tarafından kaldırılmasına karar verilmesi,

b) Kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilmesi,

c) Sanık hakkında beraat veya düşme kararı verilmesi,

halinde derhal kaldırılır. (Ek cümle:4/7/2019-7182/13 md.) Bu kararlar Cumhuriyet başsavcılığı veya mahkemelerce işlemi yapan kolluk birimine derhâl bildirilir ve kollukça elektronik bilgi bankasına işlenir.

(6) Kamu davasının açılmasının ertelenmesine, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına, hapis cezası yerine seçenek yaptırım olarak tedbire veya hapis cezasının ertelenmesine karar verilmesi halinde, kararın kesinleştiği tarihten itibaren; önödeme halinde ise, önödemede bulunulduğu tarihten itibaren, bir yıl süreyle spor müsabakalarını seyirden yasaklama tedbirinin uygulanmasına devam edilir.

(7) Alkol ya da uyuşturucu veya uyarıcı madde etkisinde olduğu açıkça anlaşılan kişi, müsabaka, antrenman ve seyir alanlarına alınmaz. Bu şekilde belirtilen alanlara giren ve dışarı çıkmamakta ısrar eden kişi zor kullanılarak dışarı çıkarılır ve bu madde hükümlerine göre bir yıl süreyle spor müsabakalarını seyirden yasaklanır.

(8) Bu madde hükümlerine göre spor müsabakalarını seyirden yasaklanan kişi, yasaklama kararının sebebini oluşturan fiilin işlendiği müsabakanın tarafı olan ve taraftarı olduğu takımın katıldığı spor müsabakalarının yapılacağı gün, yurt içinde bulunduğu takdirde, müsabakanın başlangıç saatinde ve bundan bir saat sonra bulunduğu yere en yakın genel kolluk birimine başvurmakla yükümlüdür.** (Ek cümle:4/7/2019-7182/13 md.) **Bu yükümlülüğün takibi amacıyla kolluk birimlerince biyometrik yöntemler de kullanılabilir.

(9) Sekizinci fıkradaki yükümlülüğe aykırı hareket eden kişi, her bir müsabaka için yirmibeş günden az olmamak üzere adli para cezası ile cezalandırılır.

(10) Bu Kanun hükümlerine göre hakkında güvenlik tedbiri olarak spor müsabakalarını seyirden yasaklanma kararı verilen kişi, yasak süresince spor kulüplerinde ve federasyonlarda ve taraftar derneklerinde yönetici olamaz; spor müsabakalarında hakem, temsilci veya gözlemci olarak görev yapamaz."

II. İLK İNCELEME

A. E.2025/211 Sayılı Başvuru Yönünden

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Kadir ÖZKAYA, Basri BAĞCI, Engin YILDIRIM, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR, Muhterem İNCE, Yılmaz AKÇİL, Ömer ÇINAR ve Metin KIRATLI'nın katılımlarıyla 8/10/2025

tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında öncelikle başvurunun yöntemine uygunluğu sorunu görüşülmüştür.

2. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un "*Anayasaya aykırılığın mahkemelerce ileri sürülmesi*" başlıklı 40. maddesinde Anayasa Mahkemesine itiraz yoluyla yapılacak başvurularda izlenecek yöntem düzenlenmiştir. Söz konusu maddenin (1) numaralı fıkrasında bir davaya bakmakta olan mahkemenin bu davada uygulanacak bir kanun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görmesi veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması durumunda bu fıkrada sayılan belgeleri dizi listesine bağlayarak Anayasa Mahkemesine göndereceği belirtilmiş; anılan fıkranın (a) bendinde de "*İptali istenen kuralların Anayasanın hangi maddelerine aykırı olduklarını açıklayan gerekçeli başvuru kararının aslı*" Anayasa Mahkemesine gönderilecek belgeler arasında sayılmıştır. Maddenin (4) numaralı fıkrasında ise açık bir şekilde dayanaktan yoksun veya yöntemine uygun olmayan itiraz başvurularının Anayasa Mahkemesi tarafından esas incelemeye geçilmeksizin gerekçeleriyle reddedileceği hükme bağlanmıştır.

3. Anılan İçtüzük'ün 46. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendinde de itiraz yoluna başvuran Mahkemenin gerekçeli kararında, Anayasa'ya aykırılıkları ileri sürülen hükümlerin her birinin Anayasa'nın hangi maddelerine hangi nedenlerle aykırı olduğunun ayrı ayrı ve gerekçeleriyle birlikte açıkça gösterilmesi gerektiği belirtilmiştir.

4. İçtüzük'ün 49. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (b) bendinde ise Anayasa Mahkemesince yapılan ilk incelemede, başvuruda eksikliklerin bulunduğu tespit edilirse itiraz yoluna ilişkin işlerde esas incelemeye geçilmeksizin başvurunun reddine karar verileceği düzenlenmiştir.

5. İtiraz yoluna başvuran Mahkeme 6222 sayılı Kanun'un 18. maddesinin (3) ve (8) numaralı fıkralarının iptallerini talep etmiştir.

6. Yapılan incelemede başvuran Mahkeme tarafından gerekçeli başvuru kararında, anılan maddenin itiraz konusu (8) numaralı fıkrasının seyirden yasaklanan kişinin kolluk birimine başvurma yükümlülüğünün takibi amacıyla biyometrik yöntemlerin de kullanılabileceğini öngören ikinci cümlesinin hangi nedenlerle Anayasa'ya aykırı olduğuna dair herhangi bir gerekçeye yer verilmediği anlaşılmıştır.

7. Bu itibarla anılan cümleye yönelik başvurunun 6216 sayılı Kanun'un 40. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi ile İçtüzük'ün 46. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendine aykırı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Dolayısıyla söz konusu cümleye yönelik başvurunun anılan Kanun'un 40. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince yöntemine uygun olmadığından reddi gerekir.

8. Açıklanan nedenle 31/3/2011 tarihli ve 6222 sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun'un 18. maddesinin;

A. (3) numaralı fıkrasının esasının incelenmesine,

B. 1. (8) numaralı fıkrasının birinci cümlesinin esasının incelenmesine,

2. (8) numaralı fıkrasına 4/7/2019 tarihli ve 7182 sayılı Kanun'un 13. maddesiyle eklenen ikinci cümleye yönelik itiraz başvurusunun 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince yöntemine uygun olmadığından REDDİNE,

OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

B. E.2026/141 Sayılı Başvuru Yönünden

9. İçtüzük hükümleri uyarınca Kadir ÖZKAYA, Basri BAĞCI, İrfan FİDAN, Engin YILDIRIM, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, Kenan YAŞAR, Ömer ÇINAR, Metin KIRATLI ve Şaban KAZDAL'ın katılımlarıyla 25/6/2026 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında öncelikle başvurunun yöntemine uygunluğu sorunu görüşülmüştür.

10. Yapılan incelemede itiraz yoluna başvuran Mahkeme tarafından gerekçeli başvuru kararında 6222 sayılı Kanun'un 18. maddesinin itiraz konusu (8) numaralı fıkrasının ikinci cümlesinin hangi nedenlerle Anayasa'ya aykırı olduğuna dair herhangi bir gerekçeye yer verilmediği anlaşılmıştır.

11. Bu itibarla anılan cümleye yönelik başvurunun 6216 sayılı Kanun'un 40. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi ile İçtüzük'ün 46. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendine aykırı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Dolayısıyla söz konusu cümleye yönelik başvurunun anılan Kanun'un 40. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince yöntemine uygun olmadığından reddi gerekir.

12. Açıklanan nedenle 31/3/2011 tarihli ve 6222 sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun'un 18. maddesinin;

A. (3) numaralı fıkrasının esasının incelenmesine,

B. 1. (8) numaralı fıkrasının birinci cümlesinin esasının incelenmesine,

2. (8) numaralı fıkrasına 4/7/2019 tarihli ve 7182 sayılı Kanun'un 13. maddesiyle eklenen ikinci cümlesine yönelik itiraz başvurusunun 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince yöntemine uygun olmadığından REDDİNE,

OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. BİRLEŞTİRME KARARI

13. 31/3/2011 tarihli ve 6222 sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun'un 18. maddesinin;

A. (3) numaralı fıkrasının,

B. (8) numaralı fıkrasının birinci cümlesinin,

iptallerine karar verilmesi talebiyle yapılan itiraz başvurusuna ilişkin E.2026/141 sayılı davanın, aralarındaki hukuki irtibat nedeniyle E.2025/211 sayılı dava ile BİRLEŞTİRİLMESİNE, esasının kapatılmasına, esas incelemenin E.2025/211 sayılı dosya üzerinden yürütülmesine 25/6/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

IV. ESASIN İNCELENMESİ

14. Başvuru kararları ve ekleri, Raportör Muhammed Nuri ÖZGÜR tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükümleri, dayanılan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A. Anlam ve Kapsam

15. 6222 sayılı Kanun'un 1. maddesinde anılan Kanun'un amacının müsabaka öncesinde, esnasında veya sonrasında spor alanları ile bunların çevresinde, taraftarların sürekli veya geçici olarak gruplar hâlinde bulundukları yerlerde veya müsabakanın yapılacağı yere gidiş ve geliş güzergâhlarında şiddet ve düzensizliğin önlenmesi olduğu belirtilmiştir.

16. Kanun'un 11. maddesinde şike ve teşvik primi, 13. maddesinde spor alanlarına yasak madde sokulması ve müsabaka düzeninin bozulması, 14. maddesinde tehdit veya hakaret içeren tezahürat, 15. maddesinde müsabaka ve seyir alanlarına usulsüz seyirci girişi, 16. maddesinde yasak alanlara girme, 17. maddesinde spor alanlarında taşkınlık yapılması ve tesislere zarar verilmesi, 18. maddesinde seyirden yasaklanma suçları düzenlenmiş; anılan maddelerde söz konusu fiiller için hapis ve/veya adli para cezası yaptırımları öngörülmüştür.

17. 18. maddenin (1) numaralı fıkrasının birinci cümlesinde Kanun'da tanımlanan veya yollamada bulunulan ilgili kanunlardaki suçlardan dolayı mahkemece kurulan hükümde güvenlik tedbiri olarak kişinin spor müsabakalarını seyirden yasaklanmasına karar verileceği belirtilmiştir. Anılan fıkranın ikinci cümlesinde seyirden yasaklanma ibaresinden kişinin müsabakaları ve antrenmanları izlemek amacıyla müsabaka, antrenman ve seyir alanlarına girişinin yasaklanmasının anlaşılacağı, üçüncü cümlesinde hükmün kesinleşmesiyle infazına başlanan seyirden yasaklanma yaptırımının cezanın infazının tamamlanmasından itibaren bir yıl geçmesiyle sona ereceği hükme bağlanmıştır.

18. Anılan maddenin itiraz konusu (3) numaralı fıkrasında, madde kapsamına giren suçlardan dolayı soruşturma başlatılması hâlinde şüpheli hakkında spor müsabakalarını seyirden yasaklama tedbirinin derhâl uygulamaya konulacağı, soruşturma evresinde Cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde mahkeme tarafından bu tedbirin kaldırılmasına karar verilmediği takdirde bu yasağın uygulanmasına koruma tedbiri olarak devam edileceği belirtilmiştir.

19. (5) numaralı fıkranın birinci cümlesinde Cumhuriyet savcısı veya mahkeme tarafından kaldırılmasına karar verilmesi, kovuşturmaya yer olmadığı, beraat veya düşme kararı verilmesi

durumlarında koruma tedbiri olarak uygulanan spor müsabakalarını seyirden yasaklama tedbirinin kaldırılmasına derhâl kaldırılacağı öngörülmüştür.

20. (8) numaralı fıkranın itiraz konusu birinci cümlesinde ise madde hükümlerine göre spor müsabakalarını seyirden yasaklanan kişinin yasaklama kararının sebebini oluşturan fiilin işlendiği müsabakanın tarafı olan ve taraftarı olduğu takımın katıldığı spor müsabakalarının yapılacağı gün, yurt içinde bulunduğu takdirde müsabakanın başlangıç saatinde ve bundan bir saat sonra bulunduğu yere en yakın genel kolluk birimine başvurmakla yükümlü olduğu belirtilmiştir. Anılan fıkranın ikinci cümlesinde bu yükümlülüğün takibi amacıyla kolluk birimlerince biyometrik yöntemlerin de kullanılabileceği düzenlenmiştir.

21. (9) numaralı fıkrada da (8) numaralı fıkradaki yükümlülüğe aykırı hareket eden kişinin her bir müsabaka için yirmi beş günden az olmamak üzere adli para cezasıyla cezalandırılacağı hükme bağlanmıştır. Böylece hakkında bu tedbirin uygulandığı kişinin yurt içinde bulunduğu takdirde taraftarı olduğu takımın katıldığı spor müsabakalarının yapılacağı gün müsabakanın başlangıç saatinde ve bundan bir saat sonra bulunduğu yere en yakın genel kolluk birimine başvurmaması suç olarak düzenlenmiştir.

B. İtirazların Gerekçeleri

22. Başvuru kararlarında özetle; itiraz konusu kurallarla kişiler hakkında belirli suçlardan soruşturma başlatılması hâlinde seyirden yasaklama tedbirinin herhangi bir yargısal karara ihtiyaç duyulmadan uygulamaya konulacağının öngörüldüğü, uygulamada bu kararın adli bir merci tarafından değil kolluk tarafından verildiği, seyirden yasaklanan kişiye tarafı olduğu takımın katıldığı spor müsabakasının yapılacağı günlerde müsabakanın başlangıç saati ve bundan bir saat sonra kolluğa müracaat etme yükümlülüğünün getirildiği, kurallarda yer alan *taraftarı olduğu takım* kavramının belirsiz olmasının keyfi uygulamalara neden olduğu, kuralların seyahat özgürlüğünü sınırladığı, yargılamanın sonunda suçun sabit olması hâlinde cezanın yanı sıra güvenlik tedbiri olarak seyirden yasaklanma tedbirinin uygulanmasının suç için öngörülen cezaya kıyasla kişilere daha ağır bir külfet yüklediği, kuralların öngördüğü amaca daha hafif tedbirlerle ulaşılmasının mümkün olduğu, bu itibarla temel hak ve özgürlüklerin ölçüsüz şekilde sınırlandığı belirtilerek kuralların Anayasa'nın 23. ve 38. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

C. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

1. Kanun'un 18. Maddesinin (3) Numaralı Fıkrasının İncelenmesi

23. 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesi uyarınca kural, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 2. maddesi yönünden incelenmiştir.

24. Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuki güvenliği sağlayan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuk kurallarıyla kendini bağlı sayan ve yargı denetimine açık olan devlettir.

25. Hukuk devletinin temel unsurlarından biri de *belirlilik* ilkesidir. Bu ilkeye göre yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfî uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi gerekir. Belirlilik ilkesi, hukuksal güvenlikle bağlantılı olup kişinin kanundan belirli bir kesinlik içinde hangi somut eylem ve olguya hangi hukuksal yaptırımın veya sonucun bağlandığını, bunların idareye hangi müdahale yetkisini verdiğini bilmesini zorunlu kılmaktadır. Kişi ancak bu durumda kendisine düşen yükümlülükleri öngörebilir ve davranışlarını ayarlayabilir. Hukuki güvenlik ilkesi bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar.

26. İtiraz konusu kuralda belli suçlardan hakkında soruşturma başlatılan kişilere önleyici bir koruma tedbiri olarak seyirden yasaklanma tedbirinin hangi koşullarda ve ne zaman uygulanmaya başlanacağı, hangi durumda kalkacağı açık ve net olarak düzenlenmiştir. Bu hususlarda ortaya çıkabilecek tereddütlerin somut olayın özelliğine göre yargı kararlarıyla giderilebileceği gözetildiğinde kuralın belirli ve öngörülebilir nitelikte olduğu anlaşılmaktadır.

27. Öte yandan hukuk devleti ilkesi gereğince kanunların kamu yararını gerçekleştirmek amacıyla yapılması gerekir. Anayasa Mahkemesince kamu yararı konusunda yapılacak inceleme kanunun kamu yararı amacıyla yapılıp yapılmadığının araştırılmasıyla sınırlıdır. Anayasa'nın çeşitli hükümlerinde yer alan kamu yararı kavramının Anayasa'da bir tanımı yapılmamıştır. Ancak Anayasa Mahkemesinin kararlarında da belirtildiği gibi kamu yararı; bireysel, özel çıkarlardan ayrı ve bunlara üstün olan toplumsal yarardır. Kamu yararı düşüncesi olmaksızın yalnız özel çıkarlar için veya sadece belli kişilerin yararına kanun hükmü konulamaz. Böyle bir durumun açık bir biçimde ve kesin olarak saptanması hâlinde söz konusu kanun hükmü Anayasa'nın 2. maddesine aykırı düşer. Açıklanan istisnai hâl dışında bir kanun hükmünün gereksinimlere uygun olup olmadığı, hangi araç ve yöntemlerle kamu yararının sağlanabileceği kanun koyucunun takdirinde olduğundan bu kapsamda kamu yararı değerlendirmesi yapmak anayasa yargısıyla bağdaşmaz (AYM, E.2020/53, K.2021/55, 14/7/2021, § 23).

28. Anayasa'nın 59. maddesinin birinci fıkrasında "*Devlet, her yaştaki Türk vatandaşlarının beden ve ruh sağlığını geliştirecek tedbirleri alır, sporun kitlelere yayılmasını teşvik eder.*" denilmektedir. Bu maddeye ilişkin olarak Danışma Meclisinin kabul ettiği metnin gerekçesinde sadece fiilen spor yapanlara değil yaşamaya sevk edici etkisi sebebiyle aynı zamanda seyirciler için de eğitici ve sağlık kurallarına uygun bir ortamda sporun geliştirilmesinin devletçe ele alınması gerektiği ifade edilmiştir.

29. Bu kapsamda vatandaşlarını spora teşvik etmek ve ona uygun olarak vatandaşların ihtiyaçlarını karşılayacak her türlü yatırımı ve altyapıyı hazırlamak devletin pozitif yükümlülükleri arasındadır. Ancak kamu düzeninin sağlanmadığı bir ortamda, hak ve özgürlüklerden gereği gibi yararlanılması mümkün değildir. Dolayısıyla devletin vatandaşları spora teşvik etme ve ona uygun olarak vatandaşların ihtiyaçlarını karşılama yükümlülüğünün yanında kamu düzenini sağlama görevi de bulunmaktadır. Bu nedenle sporda şiddetin ve suç işlenmesinin önlenmesi amacıyla çeşitli tedbirler almak, Anayasa'nın 59. maddesiyle devlete yüklenen yükümlülüğün bir gereğidir (AYM, E.2014/196, K.2015/103, 12/11/2015, § 14).

30. Kanun koyucunun kamu düzeni ve güvenliği açısından büyük önem taşıyan sporda şiddetin önlenmesi için tedbir alabileceği kuşkusuzdur. Gerekçesi de dikkate alındığında kuralın kamu düzenini korumak, toplumun, refah, huzur ve mutluluğunu etkileyen sporda şiddetin önlenmesini sağlamak, dolayısıyla kişilerin can ve mal güvenliğini korumak amacıyla ihdas edildiği açıktır (AYM, E.2014/196, K.2015/103, 12/11/2015, § 17).

31. Kuralla spor müsabakalarıyla ilgili olarak bazı suçlardan haklarında soruşturma başlatılanların müsabakaları seyirden yasaklanmaları öngörülmek suretiyle spor müsabakalarının yapıldığı yerlerde taşkınlıkların önlenmesi, müsabakaların sağlıklı ve düzenli bir şekilde yapılması, asayiş ve emniyetin temini ile kamu düzeninin sağlanmasının amaçlandığı anlaşılmıştır. Bu itibarla kuralın kamu yararı dışında bir amaca yönelik olduğu söylenemez.

32. Hukuk devletinde ceza ve ceza yargılamasına ilişkin kurallar, Anayasa'nın konuya ilişkin hükümleri başta olmak üzere ülkenin sosyal ve kültürel yapısı, etik değerleri ve ekonomik hayatın gereksinimleri gözönüne alınarak tespit edilecek suç ve ceza politikasına göre belirlenir. Kanun koyucu, ceza yargılamasına ilişkin kuralları belirleme ve bu çerçevede yargılamanın yürütülmesine yönelik olanların yanı sıra suç ve suçlulukla mücadele kapsamında uygulanacak koruma tedbirlerini ve tedbirlerle ilgili usulleri belirleme konusunda takdir yetkisine sahiptir. Ancak kanun koyucunun takdir yetkisini kullanırken anayasal hüküm ve ilkeleri gözetmesi gerekmektedir (bazı farklılıklarla birlikte AYM, E.2021/97, K.2022/36, 24/3/2022, § 21; E.2017/21, K.2020/77, 24/12/2020, § 143; E.2014/195, K.2015/116, 23/12/2015, §§ 43, 67).

33. Kanun koyucu, takdir yetkisi kapsamındaki bu tür düzenlemeleri yaparken hukuk devleti ilkesinin bir gereği olan ölçülülük ilkesiyle bağlıdır. Bu ilke ise *elverişlilik, gereklilik* ve *orantılılık* olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. *Elverişlilik* getirilen kuralın ulaşılmak istenen amacı gerçekleştirmek için elverişli olmasını, *gereklilik* söz konusu amaca daha hafif bir düzenleme ile ulaşılmasının mümkün olmamasını, *orantılılık* ise getirilen kural ile ulaşılmak istenen amaç arasında olması gereken ölçüyü ifade etmektedir. Buna göre bir kuralda öngörülen düzenleme ile ulaşılmak istenen amaç arasında ölçülülük ilkesi gereğince makul bir dengenin bulunması zorunludur.

34. Haklarında belli suçlardan soruşturma başlatılan kişilerin spor müsabakalarını seyirden yasaklanmalarının müsabakaların sağlıklı ve düzen içinde yapılması suretiyle kamu düzeninin sağlanması amacına ulaşma bakımından elverişli olduğu açıktır.

35. Kanun koyucunun kamu düzeninin sağlanması için suç ve suçlulukla mücadele kapsamında uygulanacak koruma tedbirleri ve diğer tedbirlerle ilgili usulleri belirlemede takdir yetkisinin bulunduğu gözetildiğinde kural kapsamında önleyici bir koruma tedbiri olarak belli suçlardan haklarında soruşturma başlatılanların müsabakaları seyirden yasaklanmalarının kamu düzeninin sağlanması amacına ulaşma bakımından gerekli olmadığı söylenemez.

36. Kuralın hukuk devleti ilkesiyle çelişmemesi için öngörülen tedbir ile kamu yararı amacı arasında makul denge kurulmalıdır. Bu doğrultuda söz konusu tedbirle ilgili keyfî uygulamalara karşı yeterli güvencelerin sağlanması, bu bağlamda kişilerin, haklarında

uygulanan tedbire karşı başvurabilecekleri denetim mekanizmalarının oluşturulması gereklidir.

37. Kuralda soruşturmanın başlatılmasıyla derhâl uygulamaya konulan tedbirin soruşturma evresinde Cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde mahkeme tarafından kaldırılmasına karar verilmediği takdirde yasağın uygulanmasına koruma tedbiri olarak devam edileceği öngörülmektedir.

38. Sanığın kovuşturma aşamasında şartların değiştiğini ileri sürerek tedbirin kaldırılmasını mahkemeden talep edebilmesi, mahkemenin de yargılama sürecinde değişen koşulları gözeterek tedbirin devam etmesinin gerekli olup olmadığını resen incelemesi ve gerekli hâllerde tedbirin kaldırılmasına karar vermesi mümkündür. Sanığın tedbirin kaldırılması yönündeki talebinin reddine karar verilmesi durumunda bu karara karşı kanun yolu denetimine başvurma imkânının tanınması yönünde anayasal bir zorunluluk da bulunmamaktadır. Dolayısıyla kovuşturma aşaması bakımından kuralda öngörülen tedbire karşı yargısal denetim mekanizmasının varlığının keyfî uygulamalara karşı yeterli güvence oluşturduğu anlaşılmıştır.

39. Bununla birlikte soruşturma aşamasına ilişkin olarak kural, soruşturmanın başlatılmasıyla derhâl uygulamaya konulan tedbirin devam ettiği süre boyunca hukuka aykırı olduğu iddiasıyla hâkimliğe veya mahkemeye başvurulmasına imkân tanımamaktadır. Diğer bir ifadeyle soruşturma aşamasında hakkında tedbir uygulanan şüphelinin tedbirin kaldırılması talebinin Cumhuriyet savcısı tarafından reddine karar verilmesi hâlinde kişinin bu kararı yargı mercileri nezdinde inceletmesine imkân tanınmamıştır. Dolayısıyla soruşturma aşaması yönünden tedbire karşı kuralda ya da kanunda keyfiliği önleyici, elverişli ve etkili bir yargısal mekanizmaya yer verilmediği görülmüştür.

40. Bu itibarla soruşturma aşamasında Cumhuriyet savcısı tarafından kaldırılmasına karar verilmediği sürece devam etmesi öngörülen seyirden yasaklama tedbirine karşı şüphelinin başvurabileceği bir yargısal mekanizmanın bulunmaması, kural kapsamında kişilere yüklenen külfet ile ulaşılmak istenen meşru amaç arasındaki makul dengeyi ortadan kaldırmaktadır. Dolayısıyla kuralın orantılı olmadığı, bu yönüyle hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

41. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 2. maddesine aykırıdır. İptali gerekir.

Kuralın Anayasa'nın 23. ve 38. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

2. Kanun'un 18. Maddesinin (8) Numaralı Fıkrasının Birinci Cümlesinin İncelenmesi

42. 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesi uyarınca kural, ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 13. ve 20. maddeleri yönünden incelenmiştir.

43. Anayasa'nın 20. maddesinin birinci fıkrasında herkesin özel hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahip olduğu, özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamayacağı belirtilmiştir. Anılan maddenin gerekçesinde de belirtildiği üzere özel hayata ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkı bir yönüyle özel hayatın gizliliğinin

korunmasını, başkalarının gözleri önüne serilmemesini, bir başka ifadeyle kişinin özel hayatında yaşananların yalnız kendisi veya kendisinin bilmesini istediği kimseler tarafından bilinmesini isteme hakkını korurken diğer yönüyle resmî makamların özel hayata müdahale edememesi yani kişinin ferdî ve aile hayatını kendi anladığı gibi düzenleyip yaşayabilmesi hakkını güvence altına almaktadır (AYM, E.2020/64, K.2020/70, 12/11/2020, § 10; E.2020/62, K.2020/69, 12/11/2020, § 15).

44. Özel hayat kavramı eksiksiz bir tanımı bulunmayan geniş bir kavramdır. Bu kapsamda korunan hukuki değer esasen kişisel bağımsızlıktır. Özel hayata saygı gösterilmesini isteme hakkının kapsamının belirlenmesinde bireyin kişiliğini geliştirmesi ve gerçekleştirmesi temel alınmaktadır. Anılan hak herkesin istenmeyen bütün müdahalelerden uzak, kendine özel bir ortamda yaşama hakkına sahip olduğuna işaret etmekle birlikte kişiliğin serbestçe geliştirilmesiyle uyumlu birçok hukuki menfaati de içermektedir (*Serap Tortuk* [1. B.], B. No: 2013/9660, 21/1/2015, §§ 31, 35; *Tevfik Türkmen* [GK], B. No: 2013/9704, 3/3/2016, § 50; *Ayşegül Çengel Kömür ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2016/56228, 23/6/2020, § 43).

45. Anayasa Mahkemesi kararlarında özel hayata saygı gösterilmesini isteme hakkının kişinin çevresinde bulunanlarla temas kurma hakkını içerdiği, kişilerin mesleki hayatları ile özel hayatları arasında sıkı bir ilişkinin bulunduğu, kişinin mesleği ile ilgili tasarrufların özel hayata saygı gösterilmesini isteme hakkı kapsamında değerlendirilmesi gerektiği ifade edilmiştir (*Bülent Polat* [GK], B. No: 2013/7666, 10/12/2015, § 62; *Ata Türkeri* [1. B.], B. No: 2013/6057, 16/12/2015, § 31).

46. Meslek hayatı ve buna bağlı kazanımlar ile sosyal statüyü etkileyen bir düzenlemenin sebep unsurunu özel hayata ilişkin davranışlar oluşturmamakla birlikte söz konusu düzenleme, sonuçları itibarıyla kişilerin özel hayatını önemli ölçüde etkileyebilir (AYM, E.2018/159, K.2019/93, 24/12/2019, § 16).

47. Bununla birlikte özel hayata ilişkin herhangi bir nedene dayanmayan ve kişilerin mesleki hayatlarına ya da sosyal statülerine yönelik müdahaleler ya da tedbirler içeren her durumun doğrudan doğruya özel hayata saygı hakkı kapsamında değerlendirilmesi mümkün değildir. Bu türden müdahalelerin konu olduğu süreçler özel hayata saygı hakkının incelenmesini ve güvencelerinin harekete geçirilmesini sağlamaya elverişli olmalıdır. Mesleki hayata ve sosyal statüye yönelik olarak gerçekleştirilen müdahalelerin ya da alınan tedbirlerin kişilerin sosyal yaşamlarına ve çevreleriyle kuracakları iletişime, dolayısıyla özel hayatlarına dolaylı da olsa bir etkisinin olacağı öngörülebilir olsa da bu kapsamdaki gerçekleşmiş ya da gerçekleşmesi muhtemel etkinin meselenin özel hayata saygı hakkı kapsamında ele alınmasını gerekli kılacak ölçüde ciddi ve asgari bir ağırlık düzeyinde olduğunun ortaya konulması gerekir (bazı farklarla birlikte bkz. *C.A. (3)* [GK], B. No: 2018/10286, 2/7/2020, § 93).

48. Bu çerçevede özel hayata ilişkin herhangi bir nedene dayanılmaksızın mesleki hayata ve sosyal statüye yönelik müdahalelerin ya da tedbirlerin özel hayata saygı hakkı kapsamında değerlendirilebilmesi için muhataplarının özel hayatları üzerinde ciddi etkisinin olması veya bu düzeyde bir etkinin doğmasının muhtemel olması gerekir. Bu türden bir meselenin özel hayata saygı hakkı kapsamında incelenmesini gerekli kılan asgari ağırlık düzeyinde olup olmadığının değerlendirilmesinde kişinin iç dünyasında, sosyal çevresinde ve itibarında meydana gelen etkinin derecesi ile mesleki hayata yönelik müdahalelerin ya da

tedbirlerin neden olacağı etkinin ya da zararın derecesi, etkinin ya da zararın ne derecede ikna edici açıklamalarla ortaya konulduğu ve mesleki hayata yönelik müdahalelerin ya da tedbirlerin nedenlerine ilişkin hususlar dikkate alınmalıdır (bazı farklarla birlikte bkz. *C.A. (3)*, § 94).

49. İtiraz konusu kuralla hakkında seyirden yasaklanma tedbiri uygulanan kişiye söz konusu tedbirin uygulanma şekillerinden biri olarak belli zamanlarda kolluğa başvurma yükümlülüğü öngörülmüştür. Bu bağlamda kişinin müsabaka saatinde ve bundan bir saat sonra kolluğa başvurması gerekmektedir. Bu yükümlülük sonuçları itibarıyla kişinin aile, sosyal ve mesleki hayatında olumsuz etki doğurabilecek, bu nedenle kişinin özel ve aile hayatını kendi anladığı gibi düzenleyip yaşayabilmesini kısıtlayacak niteliktedir. Dolayısıyla seyirden yasaklanma tedbirinin uygulanma biçimlerinden biri olarak öngörülen kolluğa başvurma yükümlülüğünün kişinin özel hayatı üzerinde ciddi bir etki doğurabileceği gözetildiğinde kuralla kişilerin özel hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sınırlama getirildiği anlaşılmaktadır.

50. Anayasa'nın 13. maddesinde "*Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.*" denilmektedir. Buna göre özel hayata saygı gösterilmesini isteme hakkına sınırlama getiren düzenlemelerin kanunla yapılması, Anayasa'da öngörülen sınırlama sebeplerine, demokratik toplum düzeninin gereklerine ve ölçülülük ilkesine uygun olması gerekir.

51. Anayasa'nın anılan maddesi uyarınca özel hayata saygı gösterilmesini isteme hakkının sınırlamaya yönelik kanuni bir düzenlemenin şeklen var olması yeterli olmayıp kuralın keyfiliğe izin vermeyecek şekilde belirli, ulaşılabilir ve öngörülebilir nitelikte olması gerekir.

52. Esasen temel hakları sınırlayan kanunun bu niteliklere sahip olması Anayasa'nın 2. maddesinde güvenceye bağlanan hukuk devleti ilkesinin de bir gereğidir. Hukuk devletinde, kanuni düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfî uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi gerekir. Kanunda bulunması gereken bu nitelikler hukuki güvenliğin sağlanması bakımından da zorunludur. Zira bu ilke hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar. Dolayısıyla Anayasa'nın 13. maddesinde sınırlama ölçütü olarak belirtilen kanunilik, Anayasa'nın 2. maddesinde güvenceye bağlanan hukuk devleti ilkesi ışığında yorumlanmalıdır.

53. Kuralda kişinin hangi takımın müsabakalarının yapılacağı günlerde hangi saatlerde kolluğa başvurma yükümlülüğü altında olduğu herhangi bir tereddüde yer vermeyecek biçimde açık ve net olarak düzenlenmiştir. Dolayısıyla kuralın belirli, ulaşılabilir ve öngörülebilir nitelikte olduğu, bu yönüyle kanunilik şartını taşıdığı anlaşılmıştır.

54. Öte yandan Anayasa'nın 20. maddesinin ikinci fıkrasında kişilerin özel hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına çeşitli sebeplerle sınırlamalar getirilebileceği belirtilerek

bu hakkın mutlak olmadığı kabul edilmiştir. Söz konusu fıkrada bu sınırlama sebepleri arasında millî güvenliğin ve kamu düzeninin korunması ile suç işlenmesinin önlenmesi sebepleri de sayılmıştır. Ancak fıkrada söz konusu sınırlama sebepleri arama ve elkoyma tedbirlerine yönelik düzenlendiğinden bu sebepler 20. madde bağlamında kural yönünden meşru bir sınırlama nedeni olarak kabul edilemez. Bu itibarla anılan hakkın Anayasa'da güvence altına alınan diğer temel hak ve özgürlüklerin korunması veya Anayasa'nın diğer maddelerinde devlete yüklenen ödevler nedeniyle sınırlanması mümkündür (AYM, E.2020/82, K.2021/20. 18/3/2021, § 15).

55. Kuralla seyirden yasaklanma tedbirinin uygulanması konusunda denetim sağlanarak hakkında tedbir uygulanan kişinin belli müsabakaların yapıldığı alanlara girmesinin, müsabakanın yapılacağı yere gidiş ve geliş güzergâhlarında bulunmasının engellenmesinin, böylece sporda şiddet ve düzensizliğe neden olabilecek olayların önüne geçilerek müsabakaların düzenli bir şekilde yapılması ve kamu düzeninin korunmasının amaçlandığı anlaşılmaktadır. Bu yönüyle kuralla getirilen sınırlamanın meşru bir amacının bulunduğu açıktır.

56. Anayasa'nın 13. maddesi uyarınca özel hayata saygı gösterilmesini isteme hakkına getirilen sınırlamaların demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olması bir başka ifadeyle demokratik toplumda zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması gerekir. Buna göre kuralla ulaşılmak istenen sporda şiddet ve düzensizliğin önlenmesi ve kamu güvenliği ve sağlığının korunması biçimindeki amaç doğrultusunda seyirden yasaklanma tedbirinin uygulanması amacıyla getirilen sınırlamanın demokratik bir toplumda zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılamaya yönelik olmadığı söylenemez.

57. Kuralla kişilerin özel hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına getirilen sınırlamanın Anayasa'nın 13. maddesi uyarınca ölçülü de olması gerekir.

58. Seyirden yasaklanma tedbirinin uygulanması kapsamında kişiye belirli gün ve saatlerde kolluğa başvurma yükümlülüğü getiren kuralın sporda şiddetin önlenmesi ve kamu düzeninin sağlanması amacına ulaşma bakımından elverişli olduğu anlaşılmaktadır.

59. Öte yandan kanun koyucunun Anayasa'da öngörülen temel ilke ve güvencelere bağlı kalmak şartıyla kamu düzenini sağlamak amacıyla suç ve suçlulukla mücadele kapsamında uygulanacak koruma tedbirleri ve diğer tedbirlerle ilgili usulleri belirlemede takdir yetkisinin bulunduğu gözetildiğinde kuralda öngörülen yöntemin söz konusu meşru amaca ulaşma bakımından gerekli olmadığı da söylenemez.

60. Kural, seyirden yasaklama tedbirinin devam ettiği süre boyunca kişinin ilgili takımın müsabakalarının başlangıç saatinde ve bundan bir saat sonra kolluğa başvurma yükümlülüğü getirmiş olup kuralın da yer aldığı maddede seyirden yasaklama tedbiri için öngörülen süreler dikkate alındığında bu tedbirin oldukça uzun süre devam etmesi mümkündür.

61. Kural, tedbirin uygulandığı süre boyunca kişinin gösterdiği özen ve davranışları ile mesleği, çalışma hayatı, özel hayatı ve ailevi durumu gibi kişisel koşullarının dikkate alınarak kolluğa başvurma yükümlülüğünün hafifletilmesi veya kaldırılması talebinde bulunmasına imkân tanımamaktadır. Ayrıca kural yetkili mercilerin bu talep üzerine veya

resen somut olayın koşullarını gözeten kişiselleştirilmiş bir değerlendirme yaparak söz konusu yükümlülüğün hafifletilmesine ya da kaldırılmasına karar vermelerini de mümkün kılmamaktadır.

62. Bu durumda uzun bir süre boyunca kategorik olarak bizzat kolluğa başvurmayı zorunlu kılan tedbirin kapsam itibarıyla kişilerin özel ve mesleki hayatı üzerinde önemli bir külfet doğurabileceği açıktır.

63. Nitekim günümüzdeki teknolojik gelişmeler dikkate alındığında söz konusu tedbirin denetlenmesine yönelik farklı yöntemlerin geliştirilmesi de mümkündür. Dolayısıyla tedbirin uygulanmasında kişinin ilgili takımın müsabakalarının başlangıç saatinde ve bundan bir saat sonra kolluğa başvurmasının otomatik olarak zorunlu tutulmasının kişiye aşırı bir külfet yüklediği anlaşılmaktadır.

64. Bu itibarla kural kapsamında spor müsabakalarını seyirden yasaklanan kişinin yasaklama kararının sebebini oluşturan fiilin işlendiği müsabakanın tarafı olan ve taraftarı olduğu takımın katıldığı spor müsabakalarının yapılacağı gün yurt içinde bulunduğu takdirde müsabakanın başlangıç saatinde ve bundan bir saat sonra bulunduğu yere en yakın genel kolluk birimine başvurmakla yükümlü kılınmasının kişiye katlanamayacağı bir külfet yüklediği, kuralla ulaşılmak istenen kamusal yarar ile kişilerin menfaatleri arasındaki makul dengenin sağlanamadığı, dolayısıyla kuralla getirilen sınırlamanın orantılı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

65. Açıklanan nedenle kural, Anayasa'nın 13. ve 20. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir.

Kuralın Anayasa'nın 23. ve 38. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

V. İPTALİN DİĞER KURALLARA ETKİSİ

66. 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesinin (4) numaralı fıkrasında kanunun, Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün belirli kurallarının iptali, diğer kurallarının veya tümünün uygulanmaması sonucunu doğuruyorsa bunların da Anayasa Mahkemesince iptaline karar verilebileceği öngörülmektedir.

67. Bu kapsamda 6222 sayılı Kanun'un 18. maddesinin (8) numaralı fıkrasının birinci cümlesinin iptali nedeniyle uygulanma imkânı kalmayan anılan fıkranın ikinci cümlesinin 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince iptali gerekir.

VI. İPTAL KARARININ YÜRÜRLÜĞE GİRECEĞİ GÜN SORUNU

68. Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasında "*Kanun, Cumhurbaşkanlığı kararnamesi veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez.*" denilmekte, 6216 sayılı Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrasında da bu kural tekrarlanmak suretiyle Anayasa Mahkemesinin gerekli gördüğü hâllerde iptal kararının Resmî Gazete'de

yayımlandığı günden başlayarak yürürlüğe gireceği tarihi bir yılı geçmemek üzere ayrıca kararlaştırabileceği belirtilmektedir.

69. 6222 sayılı Kanun'un 18. maddesinin (3) ve (8) numaralı fıkralarının iptal edilmeleri nedeniyle doğacak hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edecek nitelikte görüldüğünden Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrası ile 6216 sayılı Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince iptal hükümlerinin kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesi uygun görülmüştür.

VII. HÜKÜM

31/3/2011 tarihli ve 6222 sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun'un 18. maddesinin;

A. (3) numaralı fıkrasının Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

B. (8) numaralı fıkrasının;

1. Birinci cümlesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

2. İkinci cümlesinin 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 43. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince İPTALİNE.

iptal hükümlerinin Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrası ile 6216 sayılı Kanun'un 66. maddesinin (3) numaralı fıkrası gereğince KARARIN RESMÎ GAZETE'DE YAYIMLANMASINDAN BAŞLAYARAK DOKUZ AY SONRA YÜRÜRLÜĞE GİRMESİNE 25/6/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan Kadir ÖZKAYA	Başkanvekili Basri BAĞCI	Başkanvekili İrfan FİDAN
Üye Engin YILDIRIM	Üye Rıdvan GÜLEÇ	Üye Recai AKYEL
Üye Yusuf Şevki HAKYEMEZ	Üye Yıldız SEFERİNOĞLU	Üye Selahaddin MENTEŞ

Üye
Kenan YAŞAR

Üye
Ömer ÇINAR

Üye
Metin KIRATLI

Üye
Şaban KAZDAL